

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/7584.**

Benyújtás dátuma: **2019-10-01 13:10**

Parlex azonosító: **12KU2KIO0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Varju László (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Mi az érdeke az államnak, de leginkább az érintettnek és a családjának?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Az alábbi történet nem egyedi, minden bizonnyal sokan vannak hasonló helyzetben, ami megoldásért kiált: egy ápolási díjra jogosult gyermek mindkét szülőjét jogerős bírósági ítélettel kizárták a szülői felügyeleti joguk gyakorlásából, egyenes ágbeli rokona nincs, nincs sem mostoha, sem nevelőszülője, testvére sincs. Az ápolási díjra jogosult fiatal, most 19 éves, cselekvőképességet kizáró gondnokság alatt áll, nagynénje a gyámja, évek óta szeretettel neveli saját családjában, 24 órás felügyelet mellett. Az egyébként ápolási díjra jogosult fiatal fejlesztésére nincs mód, analfabéta marad egész életében, magát ellátni nem tudja.

A család ápolási díj iránti kérelmét a hatóság elutasította, mert a törvény nem enged mérlegelést, kizárólag a Ptk. szerinti közeli hozzátartozó lehet a – ma már fiatalos – gondnokolt ápolási díjra jogosult családtagja. A törvényi szabályozás tehát nem enged mérlegelést olyan esetekre, amikor bár az ápolásra szorulóknak nincs közeli hozzátartozója, de olyan rokona viszont igen, aki vállalta a gyámságot és testvére súlyosan értelmi fogyatékos gyermekét saját családjába emelte. Ebben az esetben erről van szó.

Mivel a hétgyermekes család nem engedheti meg azt a luxust, hogy lemondjon a kiemelt ápolási díjról, nagy valószínűség szerint az ápolásra szoruló fiatal otthonba kerül, akár valahová a határ szélére, ahol a súlyosan értelmi fogyatékosok vannak elhelyezve, és gyakorlatilag 19 évesen halálra van ítélve. Mindez nehezen felfogható!

Az életben bizonyára előfordul sok hasonló történet, amelyre az általános jellegű, mindenkire kötelező szabályt nem szabadna alkalmazni, esetükben engedni kellene a méltányosságnak, a

kivételnek. Nem kell magyarázni, hogy a méltányos elbírálás sokkal hasznosabb lenne elsősorban az érintett, a család, és nem utolsó sorban az adófizetők számára is. A súlyosan értelmi fogyatékosok intézményben történő ápolási költségét ugyanis, a havi 350-400.000 forintot méltányosság gyakorlásával, a gondozó rokon részére megítélt ápolási díj kifizetésével, csökkenteni lehetne.

Tisztelt Miniszter Úr!

Mivel tisztában vagyok a kérdést szabályozó jogi környezettel, kérem válaszában kerülje ennek ismertetését. Kizárólag az alábbi kérdéseimre kérem, hogy válaszoljon. Ön szerint

- méltányos lenne-e hasonló esetekben kivételt tenni a mérlegelést nem engedő hatályos szabályok alól?
- indokolt-e a szociális igazgatásról és ellátásról szóló 1993. évi III. törvény módosítása oly módon, hogy lehetővé váljon az ellátásra jogosultak körének bővítése a Ptk.-ban meghatározott hozzátartozók körén túl?
- szándékoznak-e az 1993. évi III. törvényt módosítani oly módon, hogy lehetővé váljon az ellátásra jogosultak körének bővítése a jelenlegi szabályokhoz képest?
- mikor jár jobban az egyén és mikor az állam? Ha önerőből, némi állami segítséggel próbálkozik (a családok évében!) családot megtartani, vagy ha megélhetési gondjai miatt kénytelen megválni egy családtagjától, akit aztán az állam nem kevés adófizetői pénzen vegetációra kényszerít?